

సత్యపాప నిర్మలకథ

బద్వేల రామప్ప

అనుక్షణం మీ పెదపుల్లో కదులుతూనే వుంటారు]

దేవుడి మీద ఒక పాట - ఒక రీతి కదలిపోయింది అసలు [మామూలు] కథ ఆరంభమైందిక.

హీరో [మగనల్లి] పేరు రాజా. వీరిది ఆ థియేటర్ లో రెండు రూపాయల క్లాసు. ఖరీదయిన వాళ్ళ రక్తం త్రాగి ఎర్రగా బుర్రగా ఉంటారు. అమ్మాయిల మీద ఓర చూపులు దోర దోర మాటలు వదలడం తప్ప మరో పని ఉండదు.

హీరో లా నడచి నడచి లోక్లాను లోకి వచ్చారు. ఏదై పైనల తరగతి అధ్యాన్నంగా తోచింది. ఎటు చూసినా తాంబూల రస కాల్యూ. సారా వట్టి చిన గొంతుల గరగరలూ వాతావరణం చాలా ఘోరమాటికుగా ఉంది. అదంతా చూడగానే హీరోగారి కళ్ళు తిరిగి పోయాయి. వెంటనే అందుకొన్నారు.

ఇదా నా దేశం.

ఏమవుతుంది దేశం

ఇదా సోషలిజం - అంటూ ఇజాలు వల్లించి పాట ముగింపే నరికల్లా తెవ్వు మన్న కన్నెపిల్ల ఆర్తనాదం. హీరో గారు పళ్ళు నూరుతూ అటు వెళ్ళారు.

నంద్. డిమ్మాం డిమ్మాం. కరాచీపోజులుతో కాపేపు కాలం గడిచి

అది ఆంధ్ర దేశంలో ఒక సినిమా థియేటర్. పేరుతో పనిలేమ చెప్పి తీరాలని మీరంటే - థియేటర్ పేరు "బోర్" అని తెలుసుకోండి. బోర్ థియేటర్ లో ఇప్పుడు మాంచి తెలుగు సినిమా [జంతు వుంగి కనుక] బంసర్ కలెక్షన్స్ తో ఆడు తూంది. ఇదిగో మీరూ చూడండి.

పేరు : తెలుగు సినిమా చూడకు

నటుడు : మగ నల్లి

నటి : ఆడ నల్లి

[తక్కిన పాత్రదారుల పరిచయం అనవసరం. వాళ్ళు మీ నిజ జీవితంలో తారసిల్లే సజీవ పాత్రలు]

నిర్మాత : తెలుగు ప్రేక్షకుడు

దర్శకత్వం : కర్మ

[ఇంకా తెర వెనుక పాత్రదారుల పరిచయం అనవసరం. ఎందుకంటే వాళ్లు

పోయింది. ఆ ఆకాపిల్లను బలవంతం చేయడానికి వచ్చిన దుండగిలు హీరో దెబ్బకు జడిసి పారిపోయారు.

హీరోయిన్ (ఆడనల్ల) వెక్కిరివెక్కి ఏడ్చింది. పరమ స్థయిల్ గా హీరోగారు తన కోటు లీసి ఇచ్చారు.

“సమయానికి దేవుడిలా....” అంటూ అగిపోయింది హీరోయిన్.

“నో....నో. అంతకూటనకండి.... ఏ మాత్రం మానవత్వం ఉన్న మనిషి యినా ఈ మాత్రం చేయకపోడు.”

హీరోయిన్ ఆరాధనగా చూసింది.

“పదండి. మీ ఇంటివాకా వస్తాను” అన్నాడు.

* * *

తర్వాత హీరోయిన్ ఇంటికెళ్ళడం. అక్కడ ఆ ఇంట్లో వాళ్ళ మన్నన పొందడం. ఇక సీన్లు మామూలే.

* * *

హీరోయిన్ పేరు రాణి. రాణిగారు తన చెయ్యి చూసుకొంటున్నారు. ఆ రోజు కోటు ఇస్తూ హీరో గారి చేతివేళ్ళు ఈమెకు తగిలాయట. చూసుకొని కలలు కంటూంది.

(ఇక ఒక పాట ఉంది అని చెప్పవవసరంలేదు.)

* * *

పాట అయిపోగానే అందమయిన డ్రెస్ లో హీరో ఎదుట కనిపించారు.

“మీరా” అంది.

“అవును నేనే”

సిగ్గుగా ఇంట్లోకి తురుమంది. హీరో గారు ఆ ప్రాంతంలో హాస్పిటల్ కట్టిం బాలని అనుకొంటున్నారట. అతని ఆశ

యానికి అందరూ జోహారు లర్పించారు.

* * *

హీరోగారి ఇంట్లో తండ్రి గారు ఉగ్రులై తందానా ఆడుతున్నారు హీరోను చూసి.

“నిన్ను చదివించింది. ఆ లోక్లాస్ ను ఉద్దరించడానికాదు. చీ. చీ— నువ్వు నా ఇంటి నుంచి వెళ్ళి పో వెధవా” అన్నాడు.

“హూ! మీ ఆస్తి, మీ బంగళా మీరే అనుభవించండి. చూడండి నాన్నగారు మానవత్వంలేని మనిషి పశువు తో సమానం” అంటూ విసవిసా, వెళ్ళి పోయారు.

ఇంతలో హీరోగారి క్లగారు నిత్యం పట్టుచీరలోనే కనిపిస్తుంటారు. ఆవిడ గారు “బాబూ, ఏమింది” అంటూ అరుస్తూ కుప్పలా కూలిపోయారు.

ఇంతలో విరామం.

* * *

“ఎంత పని చేశారు”-అంది హీరోయిన్.

“చీ చీ. ఆ మనుషులతో అలా గడపడం కన్నా, మీతో కలసి గంజి తాగి బ్రతకడం మేలు రాణి.”

“మీ రెంత ఎదిగిపోయారు” అంది రాణి.

“నేను మీ అండగా ఉంటాను. ఇక నుంచి మన ఇద్దరి మధ్య భేదాలులేవు” అంది రాణి.

అంతే ఒక డ్యుయెట్ పాట.

* * *

హీరోగారు చమటోడ్చి రిజైలాగి. పప్పురుల్ని హాస్పిటల్ కట్టిస్తున్నారు.

ఇతన్ని చూసి ఆ పేటలోని జనం చందాలు వేసుకొని సాయం చెయ్యబోయారు.

“వద్దు. నా కష్టంలో మరొకరిసాయం వద్దు అన్నారు హీరోగారు. త్వత రాణి బలవంతం చెయ్యగానే తీసుకోకతప్పింది కాదు.

* * *

“మన రాజా హాస్పిటల్ కట్టిస్తున్నాడట చూశారా” అంది రాజాగారి తల్లి.

రాజాగారి తండ్రిగారు కోవంతో పళ్ళునూరారు.

* * *

“ఆ హాస్పిటల్ కు నిప్పు పెట్టండి” అని పంపించారు తన మనుమలను రాజా తండ్రిగారు.

రాజా తల్లిగారు చాటుగా విని గుండె బాదుకొని చెప్పడానికి బయల్దేరారు.

* * *

అక్కడ రాజా, రాణిగారు బ్రహ్మాండంగా సెప్స్ వేస్తూ సంబరం చేసుకొంటున్నారు.

ఆ పాట అయిపోయే నమయానికల్లా రాజాగారి తల్లి బాబూ అంటూ “జరగటోయే ప్రమాదం” చెప్పేశారు. అంతే హీరోగారి కళ్ళు ఎర్రగా మారిపోయాయి.

ఇంతలో రాజాగారి తండ్రిమనుషులు వచ్చారు. ఆ పేటలోని పిల్లా పెద్దా ఆదామగా, ముసలిముతకా అందరూ ఏకమయి పోరాటం సాగించారు.

* * *

“బాబూ అమ్మగారు కాలినడకన ఆ బీదలపేటకు వెళ్ళారు” అని పని మనిషి చెప్పింది.

* * *

అనానిక

“హా అంటూ రాజాగారి తండ్రిగారు బయల్దేరారు కారులో బోరుగా.

* * *

పోరాటంలో రాజాగారి తల్లి మీద కర్రదెబ్బ పడగానే కెవ్వుమన్నా రావిడ.

పోరాటం ఆగిపోయిందిక. రాజాగారు అమ్మా అంటూ అరిచారు

ఇంతలో లక్ష్మి అంటూ రాజాగారి తండ్రి ఏడ్చు ముఖంతో వచ్చారు.

“భయపడకండి. మీ ఒడిలో సుమం గళిగా వెళ్ళిపోతున్నాను. నా కింతకన్నా ఆనందమూ, అదృష్టంలేదు. ఇకనయిశా కొడుకుమీద కక్ష మానండి” అంది ఆవిడ గారు.

వీల్లేదు మా అమ్మ చావరాదు. మా అమ్మను చంపడానికి ఎన్ని గుండెలు కావాలి ఆ యముడికి (కథా రచయిత) అనేలాచూస్తూ రాజాగారు ఆవిడను కారులో తీసుకెళ్ళారు.

ఆత్మత్రిలో డాక్టర్ ని నానా విధాలుగా ప్రాథేయపడి ఎడ్మిట్ చేయించారు.

ఆవిడకు రక్తం కావాలి. రక్తం మేమిస్తాం మేమిస్తాం అంటూ ప్రజలు వచ్చారు ముందుకు. వారి మంతనానికి రాజాగారి తండ్రి ముఖం వెలిగిపోయింది. రక్తం రాజానే ఇచ్చారు. ఆవిడ బ్రతికారు. ఆ సంతోషం అలా చిందు లేస్తూంటే రాణి చూరంగాఉంది.

“రాణి” అన్నాడు రాజా.

“మీ అంత నైక్కడ మా అంత నైక్కడ” అంది రాణి.

ఆమె నోరు మూసేశారు. హీరోగారు. అందరి మధ్య సిగ్గులేకుండా కౌగలించుకొన్నారు. శుభం.